

Handelsplads. Jeg tvivler ikke om, at Forlængelsen til Silkeborg ikke vil skade Kellerrup i særlig Grad.

At det ærede Medlem for Københavns 6. Valgkreds (Foss) kunde finde, at Jylland er blevet særlig begunstiget ved disse Baner, forstaar jeg slet ikke, og jeg vil mere tilskrive det Ukendskab til jyske Forhold end Lyst til at øve Uret overfor Jyderne, thi hvis det ærede Medlem havde kendt noget til jyske Forhold, maatte det have været ham klart, at Jyderne ikke er blevet favoriseret med Hensyn til Baner. Jeg siger imidlertid den højtærede Minister Tak, fordi han nu tager Hensyn til Jyderne og giver os de Baner, som vi har et naturligt og berettiget Krav paa. Jeg vil i det hele takke den højtærede Minister for den Resoluthed, som han og Administrationen har vist ved at forelægge saa store og omfattende Forslag. Det kan jo nok siges, at der skulde nogen Resoluthed til at foreslaa Baneanlæg, som sikkert andrager op imod 100 Mill. Kr., paa en Tid, hvor Statskassen i Forvejen er haardt belastet, men jeg tror, det er rigtigt handlet af den højtærede Minister.

Jeg havde tænkt paa at komme ind paa Spørgsmaalet om Takstforhøjelserne og Banernes driftsmæssige Rentabilitet, men jeg skal ikke falde for den Fristelse under de forhaandenværende Forhold, da Tiden er saa knap.

Nørskov: Den Omstændighed, at saa mange af Tingets Medlemmer har talt ved denne Lejlighed, viser, hvor store Interesser det drejer sig om ved de Lovforslag, der foreligger til Forhandling. Jernbanenettets Udvikling har jo været en saa stor og betydelig Løftestang i hele vort Lands økonomiske Udvikling, at det er ganske naturligt, at de Egne, som endnu ikke har faaet Del i dette Gode, tragter derefter. Det er derfor meget forstaaeligt, at de Medlemmer, der repræsenterer saadanne Egne, søger at faa gjort dem delagtige i dette Gode, og naar jeg har taget Ordet, er det netop for at tolke en saadan særlig jernbanefattig Egn's længe nærrede Ønske og paavise, hvor berettiget det er, at den kommer i Betragtning ved denne Lejlighed. Enhver, der betragter det Kort, der ledsager Regeringens Forslag, vil straks lægge Mærke til det store jernbanetomme Rum mellem Randers, Viborg og Hobro; det er netop det største paa dette Kort. Alle maa derfor indrømme, at et Ønske om Baner paa denne Egn er i høj Grad berettiget. Jeg skal ikke trætte det høje

Ting med en længere Udvikling af Banesagens Historie paa denne Egn, men blot oplyse, at der i over ti Aar har været arbejdet for Baner der, og at der flere Gange er indsendt Andragender til Regeringen og Rigsdagen om Anlæg af en Bane fra Viborg til et Punkt paa den østlige Stambane. Naar dette Arbejde endnu ikke har ført til noget Resultat, har dette flere Aarsager, som jeg kort skal pege paa. Det har nemlig stedsse vist sig vanskeligt at stemme Regering og Rigsdag gunstig for Statsbaneanlæg, og Privatbaner har Egnen for vanskeligt kunnet bære. Desuden har det knebet med at samle de forskellige Anskuelser om en bestemt Linie. Som Følge af disse modstridende Meninger, og fordi een Bane ikke kan betjene det store Opland paa fyldestgørende Maade, er der stadig dukket nye Planer op, og den ene Plan har da virket forstyrrende paa den anden. Blandt disse maa særlig nævnes Planen om en elektrisk Bane fra Viborg til Randers. Den er nu skrinlagt ligesom Planen om en elektrisk Bane fra Aarhus til Randers, og efterhaanden har Banespørgsmaalet klaret sig saaledes, at Befolkningen nu staar samlet om to Linier, hvilket er ganske naturligt, da een Bane ikke er tilstrækkelig til saa stort et Omraade. Den ene af disse Linier Viborg—Faarup-Banen er allerede anbefalet af det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) og af det ærede Medlem fra Randers (M. Mortensen). Det er ogsaa rigtigt, hvad de ærede Medlemmer sagde, at denne Linie er godt forberedt og har sit Tilskud i Orden, baade fra Landkommuner, Byer og Amt. Banens Længde er godt 38 km, og den er beregnet til at koste 1,850,000 Kr. Den gaar igennem en god Egn, som er i stærk Opkomst og længe har følt Savnet af en Bane haardt. Jeg vil derfor anbefale, at denne Bane optages paa Lovforslaget; den er fuldt paakrævet.

Det samme kan i lige saa høj Grad siges om den anden Bane, der er projekteret gennem det samme tomme Rum, men endnu ikke er omtalt i dette høje Ting, nemlig Hobro—Rødkærsbro-Banen. Den var oprindelig tænkt som Fortsættelse af den midtjyske Længdebane fra Aalborg til Nørager. Men af forskellige Grunde er Udgangspunktet ændret til Hobro. Ogsaa denne Bane har sin fulde Berettigelse, idet den vil komme til at betjene et stort Opland med mange betydelige Landsbyer, der alle har fra 1¹/₄ til 2 Mil til nærmeste Station. Foruden at det store lokale Opland vil komme til at høste Gavn af Banen, vil den tillige